

TÉMA MĚSÍCE

UČENÍ POD ŠIRÝM NEBEM? PROČ NE

Jeden z prvních návrhů

Zahradní architektura Martinov, s. r. o.

Když se v roce 2019 dostavěl Neorondel, pavilon pro 600 žáků, vyčerpala tím obec prostory pro další – a již tehdy nutné – rozšiřování školy ve spádovém obvodu sedmi obcí. Stavba budov se přesunula do Baště a Měšic. Proč ale stavět další budovy s novými třídami? Proč nevyužít pro výuku venkovní prostory? A přímo před školou?

Jaro 2021 odstartovalo myšlenku venkovního didaktického parku před školou, který by byl zároveň volně přístupný veřejnosti a skvěle by tak doplnil sportovní volnočasový areál kolem celé líbeznické školy. Opět úkol pro architektky, tentokrát však zahradní. „Během budování parku Na Chrupavce, úpravy okolí zdravotního střediska i haly Na Chrupavce jsme využili služeb architektky Barbory Eismanové, které se citlivě podařilo zazenit a zlíbezit tolik využívané obecní prostranství,“ říká tehdejší starosta Martin Kupka. „Pozvali jsme ji a jejího kolegu Ivana Marka ze společnosti Zahradní architektura Martinov, s. r. o., na první schůzku přímo v parku před školou. Nechali jsme je v klidu navrhovat prostředí i atmosféru, aniž bychom jim vnucovali nějaké naše nápady. Tedy kromě požadavku na možnou výuku ve venkovním prostředí. To bylo základní a vlastně jediné zadání,“ dodává s úsměvem Martin Kupka.

Nebyla to jen jedna návštěva architektů v parku, koneckonců to sem ze Záryb, kde mají sídlo firmy, není nijak daleko. A v červnu jsme si mohli prohlédnout studii s návrhem dvou možných uspořádání parku. Jeden návrh se jmenoval Trnková zahrada, který rozčleňoval prostor na mnoho koutů a zákoutí oddělených živými ploty, a druhý pak Školní park, který udělal nosný prvek ze stávajících stromů s pobýtkem pod jejich korunami. Oba nápady zahrnovaly venkovní učebnu u jednoho ze vzrostlých stromů a ve svahu před školou pobytové schodiště. Dále se zde objevila dendrologi-

ká i geologická stezka, přírodní didaktické prvky z kamene či dřeva, herní prvky pro sport či výuku. Jedním slovem škola v přírodě.

„Dlouze jsme nad návrhem seděli a nemohli se rozhodnout, kterou cestou se dáme. Nakonec s drobnými úpravami vyhrála Trnková zahrada, kde děti získají více uzavřených a navzájem se nerušících stanovišť pro vlastní výuku,“ říká (tehdy více méně ještě čerstvý) ředitel školy František Grunt. „Zajímavý byl i odkaz na historický tvar zahrady z konce osmdesátých let minulého století, který podle leteckých snímků parafrázoval uzavřenou trojúhelníkovou zahradu. A trojúhelníkový tvar bude mít i venkovní učebna,“ doplňuje výběr návrhu František Grunt.

VÝUKA V PŘÍRODĚ

A začaly práce na projektu pro stavební povolení učebny a také na projektu pobytového schodiště. Mezitím architekti upřesňovali tvary plotů i cestiček, místa pro osazení herních prvků, výsadbu vhodných rostlin i umístění abiotických prvků a mobiliáře.

A hledal se také vhodný dotační titul, ze kterého bychom dokázali netradiční zahradu /park/ učebnu realizovat. Podařilo se to díky výzvě Místní akční

SLOVO STAROSTY

Milí sousedé,

další část naší obce prošla proměnou. Veřejné prostranství u bytových domů mezi ulicemi Měšická a Na Mýtě je kompletně hotové. Celý projekt vznikl na podkladě architektonické studie a kromě nových povrchů zahrnuje novou dešťovou kanalizaci s retenční a akumulační nádrží a dále parkové úpravy s výsadbou stromů a keřů. Stromy již byly vysázeny, keřová výsadba se chystá. Kromě uvedeného prostranství byl zrekonstruován i chodník od zastávky Líbeznice II k mateřské škole a upravena zastávka. Z výsledku mám radost, veřejný prostor Líbeznice je zase o něco bohatší a kvalitnější.

V souvislosti s rekonstrukcí chodníku k mateřské škole jsme museli vyřešit i čtyři kolmá parkovací místa před školkou, která svými rozměry neumožňovala bezpečné zaparkování – auta buď zasahovala na chodník a bránila chodcům, nebo zasahovala do vozovky a bránila v průjezdu. Na základě projednání s Krajskou správou a údržbou silnic, která je vlastníkem komunikace, a PČR vznikly dvě varianty řešení – buď parkovací místa zrušit úplně, nebo vybudovat dvě podélná. Nakonec jsme se přiklonili k vytvoření dvou podélných parkovacích míst a současně jsme vytvořili čtyři nová kolmá parkovací místa hned u Měšické ulice na úrovni prostranství u bytových domů, která jsou jen pár desítek metrů od školky. Parkovacích míst je tak oproti předchozímu stavu více. Navíc lze parkovat i v ulici Školská.

Zpomalovací semafor u zahradnictví rozpoutal vášnivé diskuse na sociálních sítích. Jeho nastavení je přitom podle mého soudu rozumné. Aktivuje se při rychlosti cca 47 km/h, což fakticky znamená 50 km/h na tachometru vozidla. V obci přitom máme nejvyšší povolenou rychlost 40 km/h. O šikaně proto nemůže být řeč. Data z měřicího radaru nám nyní nepřekvapivě dokládají výrazný přínos pro snížení rychlosti projíždějících vozidel. Zatímco před instalací zpomalovacího semaforu překračovala rychlost 50 km/h cca 3–4 % projíždějících vozidel denně (denně projede obcí 13–15 tisíc vozidel), po jeho instalaci je to jen 0,7 %. Situaci budeme dále sledovat a vyhodnocovat.

S nadcházejícími letními prázdninami nás čeká realizace jednoho hezkého projektu v areálu líbeznické školy. Jedná se o didaktickou zahradu, o níž je blíže pojednáno v článku na titulní straně. Spolu s ní se pustíme i do rekonstrukce schodiště k budově ZUŠ. Tím budeme pokračovat v naší letité tradici, kdy obec využívá letní prázdniny ke zvelebování naší základní školy.

Další naše kroky povedou do Areálu zdraví. V něm k veřejnému grilovišti přibude za budovou kavárny nové designové sezení se stoly plus jedna lavice před kavárnou, které vyrobí náš soused Miro Jakubčík. Miro je velmi šikovný umělec, který v obci realizoval dva výrazné prvky na Mírovém náměstí – fazolí a sousoší hlav. Nové sezení v Arču bude nejen hezké, ale hlavně funkční a rozšíří plochu pro sezení vedle stávající terasy kavárny. Na podzim pak chystáme rekonstrukci dětského hřiště naproti kavárně s přilehlým okolím.

Přeji vám krásné léto!

Pokračování na straně 3

i ROZHOVOR

KDO UMÍ VOLEJBAL, UMÍ I VĚTŠINU OSTATNÍCH SPORTŮ

Už osmým rokem vede v Líbeznicích místní volejbalový klub, jehož je předsedou. Malé i velké děti vtahuje do krás volejbalu, organizuje pro ně tréninky a pořádá turnaje. Volejbal tak patří k dalším sportům, které v Líbeznicích mohou děti hrát na výkonnostní úrovni. S Tomášem Holým jsme si povídali o volejbalu nejen v Líbeznicích.

Jak jste se k volejbalu sám dostal a jak dlouho ho hrajete?

Já jsem chodil na ZŠ Brdičkova na Lužinách, která už tehdy byla a stále je mládežnickou základnou pro tým LVI Praha (tehdy USK Praha u chlapců a OLYMP Praha u dívek). A k volejbalu jsem se dostal úplně náhodou asi v osmi letech, když si mě na obědě odchytl učitel a trenér Jan Malina. Když zjistil, že se svojí výškou chodím teprve do druhé třídy, pozval mě na trénink.

Co je podle vás na této hře krásné?

No, já to trochu odlehčím... když jsme byli malí, tak jsme si dělali srandu z fotbalistů, že jsou to kopačky, a oni nám zase říkali, že jsme asi na kluky, když se po každém vítězném míči seběhneme a objímáme. Takže já mám na volejbale rád hlavně to, že se tam míč ovládá rukama. Ale teď vážně – obecně se mi na všech míčových hrách líbí to, že se hraje v kolektivu a musí se nad nimi trochu přemýšlet. Navíc volejbal je technicky nejnáročnější míčová hra, takže sice trvá, než se to naučíte a dá se na to vůbec trochu koukat, ale potom už je to paráda a mám pocit, že kdo umí volejbal, tak umí i většinu jiných sportů. A jako u všech síťových her, abyste vyhráli, musíte udělat poslední bod v zápase. Je tedy vyloučeno, aby soupeř ke konci utkání zdržoval, což mi vadí třeba u fotbalu.

V České republice má volejbal poměrně dobrou tradici. Jaká je vůbec historie českého volejbalu?

Nedávno byly oslavy 100 let českého volejbalu. Kdysi jsme měli nějaké úspěchy na reprezentační úrovni, ale to je bohužel pryč, i když loni se naše ženská reprezentace probíjela do Ligy národů. U volejbalu bych ale vypíchl tradici letních antukových turnajů – já třeba už přes 20 let jezdím v srpnu na turnaj do Dřevěnic a letos už to bude 72. ročník. Krásné jsou také turnaje, kde na hřišti hrají čtyři muži a dvě ženy... a zase to odlehčím, když řeknu, že tohle třeba u fotbalu nezažijete.

Díky vám začíná mít volejbal tradici i v Líbeznicích? Kde se vzala myšlenka založit volejbalový klub Líbeznice?

Asi jako většina trenérů jsem začal primárně kvůli vlastním dětem. Teď už jsou oba synové větší a hrají za SK Prosek, ale zatím se daří to tu držet i dál.

Co všechno volejbalový klub organizuje?

Samozřejmě to začíná od tréninků. A dál je to o tom, aby děti měly nějaké další akce kvůli motivaci – většinou v sezoně organizuji třikrát turnaj rodičů s dětmi a před Vánoci minivolejbalový turnaj pro spřátelené kluby, kterého se letos zúčastnilo celkem 59 týmů ve třech kategoriích. Samozřejmě se účastníme i dalších turnajů mimo Líbeznice.

Hlavní náplní jsou tréninky dětí. Kolik má klub týmů a v jakém věku jsou děti v jednotlivých týmech?

Spíš než týmy bych to nazval tréninkovými skupinami. Aktuálně máme dvě a pracuji s dětmi od 6 do necelých 10 let. Skupiny jsou hlavně podle výkonnosti – vůbec nemám problém, aby šestileté a devítileté děti trénovaly spolu, když jsou na tom podobně v dovednostech s míčem apod. Před dvěma lety jsem měl i třetí skupinu a ta byla pro předškoláky, ale byly tam klidně i děti, kterým třeba ještě nebyly čtyři roky – tahle věková kategorie se ale nenaplnila.

Kde všude trénujete? Máte dostatek prostorů pro tréninky?

Od půlky září do dubna jsme jednou týdně v tělocvičně ZŠ Líbeznice, a když už nám to počasí dovolí, tak jsme dvakrát týdně na beach-volejbalovém kurtu v Měšicích. Pro tu starší skupinu by to asi chtělo druhý trénink i v té tělocvičně, ale bojím se, aby ty děti potom ještě bavilo. Nejlepší je, aby dělaly více rozdílných sportů. V rodině máme vyzkoušenou kombinaci volejbal + plavání + tanec (ano, i chlapci mohou tancovat).

A kolik má volejbalový klub celkem dětí? Je v Líbeznicích o volejbal mezi dětmi zájem?

Jak už jsem uvedl, před dvěma lety jsem rušil třetí tréninkovou skupinu – předtím jsme měli v klubu celkem 43 dětí. Od té doby to jde poměrně strmě dolů a aktuálně máme jen 16 dětí.

Co je vůbec náplní volejbalových tréninků? Jak byste nalákal nové zájemce?

Bohužel abychom se dostali ke hře, musíme nejdříve pilovat dovednosti s míčem – fotbal má výhodu, že jim ten míč leží na zemi, my ten míč ale naopak musíme udržet bez dopadu na zem. Chytit a hodit není u dětí do 10 let vůbec málo, takže děláme všechno proto, abychom se v tomhle ohledu posouvali.

Zároveň chápou, že všichni říkají: „Hlavně je to musí bavit...“ Já ale považuji za samozřejmost, že když chodí na volejbal, tak že je to baví. Nemám problém, aby si ty děti trochu přičichly k menšímu drilu, a pak na to navážeme nějakou zábavnou hrou nebo soutěží, která je klidně i bez míče. A samozřejmě žádný tréninkový úsek netrvá déle než pár minut, jinak nám jde koncentrace pryč.

Existují nějaké překážky, ať už ze strany rodičů, dětí, nebo něco jiného, co vám brání v lepší práci?

S rodiči mám výborné vztahy, řekl bych, že jsme na stejné vlně. Obecně bych chtěl zdůraznit, že já to mám postavené podobně jako učitelka v první nebo druhé třídě, která se snaží naučit děti číst – rozdám rodičům „čtecí listy“ a očekávám, že bude dítě doma číst i samo. Jen ve škole se to nenaučí. Tak úplně stejně to máme se sportem a konkrétně u míčových her – jedna nebo dvě hodiny tréninků týdně jim samozřejmě dá hodně, ale jak se říká, nejcennější je to, co se dítě naučí samo... a to se naučí na plácku, na zahradě, na hřišti atd. A tím se dostávám k rozdílu mezi kroužkem a sportovním klubem. U kroužku by mi to mohlo být jedno,

Tomáš Holý

foto archiv -TH-

ale já v našem klubu od hráčů očekávám, že se snaží i sami ve volném čase.

Účastníte se také nějakých turnajů a jak se vám daří ve srovnání s jinými týmy?

Určitě, především je to celosezonní série turnajů v Praze na Braníku. Řekl bych, že je to „kus od kusu“. Před dvěma lety k nám přišel kluk, který po dvou měsících mohl hrát červený minivolejbal (na rozdíl od nejmenších dětí se v této variantě už míč nesmí chytit, ale hraje se plynule prstový volejbal). Na druhou stranu někteří chodí třeba už čtyři roky a stále je trápí rychlejší pohyb k míči a obecně dovednosti s míčem. Z turnajů nějaké medaile vozíme, ale pro mě je úspěch hlavně to, když někdo hraje turnaj o jednu nebo dvě kategorie výš, skončí třeba pátý a drží krok se staršími dětmi. Hlavní cíl ale je, aby 3–4 děti ročně pokračovaly s volejbalem v jiném klubu poté, co už věkově nepatří k nám.

A co volejbal dospělých? Není už načase postavit líbeznické volejbalové družstvo dospělých?

No, pokud tu postupně vytvoříme volejbalovou komunitu, tak za pár let... proč ne?

Prozradíte nám něco o sobě? Jaké je vaše povolání, jaké jsou vaše koníčky kromě volejbalu?

Pracuji jako programátor ve firmě, kde děláme na recepčním a rezervačním systému pro ubytovací zařízení. Mým koníčkem je kromě trávení volného času s manželkou samozřejmě volejbal i ostatní sporty.

Děkuji za rozhovor.

František Grunt

Dokončení ze strany 1

skupiny MAS Nad Prahou – 2. výzva IROP – veřejná prostranství, kde náš projekt získal dostatečný počet bodů pro výběr k realizaci. Cesta to nebyla jednoduchá, ale loni v březnu jsme získali Rozhodnutí o poskytnutí dotace ve výši 3 800 000 Kč. Dopracovali jsme prováděcí projekty, uspořádali soutěž na veřej-

nou zakázku, a jen co odjedou děti na prázdniny, přijdou do zahrady bagry a nákladní auta. Učebna i schodiště včetně terénních úprav a malování herních a vzdělávacích prvků na asfaltové prostranství před školou vznikne do konce prázdnin, vlastní výsadby a instalace mobiliáře budou probíhat do konce října. A pak si na vlastní uši budeme moci vyzkoušet akustický telefon či paraboly, z vyhlídky na stromě se podívat na geostezku, u světového rozcestníku zjistit

směr do míst na druhém konci světa, vyzkoušet si balanc na slackline či na zmiji nebo trámčích, odpočínout si ve vrbové chýši a pozorovat větrný rukáv, zahrát si šachy či twister nebo si sednout na schodiště a prostě jen zevnovat.

Tak šup šup, ať to lítá.

-IČ-

 TÉMA

LÍBEZNICE SI UŽILY DEN DĚTÍ NAPLNO: ZÁBAVNÉ ARČO PŘILÁKALO DESÍTKY RODIN

V neděli 1. června 2025 se Areál zdraví v Líbeznicích proměnil v dětský ráj. Tradiční akce Zábavné ARČO, pořádaná k oslavě Mezinárodního dne dětí, nabídla bohatý program, který přilákalo desítky rodin z Líbeznic i okolí.

Děti si mohly vyzkoušet své dovednosti v různých soutěžích o ceny, pobavit se v tvořivých dílnách, zaskotačit si na skákacím hradě a užít si oblíbenou pěnu od hasičů, která i letos zajistila vlnu smíchu a nadšení. O dobrou náladu se postaralo také divadelní představení, které zaujalo malé i velké diváky.

Kromě zábavy bylo připraveno i občerstvení, takže si každý mohl dopřát něco dobrého na zub. Slunečné počasí a přátelská atmosféra přispěly

k tomu, že se z akce stalo opravdu příjemné odpoledne pro celou rodinu.

Zábavné ARČO vzniklo díky spolupráci širokého spektra místních spolků a organizací. Na přípravě se podíleli: obec Líbeznice, hasiči, zahrádkáři, baráčníci, skauti, atletika, Tvá výzva, fotbalisté, Živá angličtina a oddíl stolního tenisu.

Zvláštní poděkování patří také Mgr. Petře Štochl Rendové a společnosti M&M Reality – Re-

gion Končák, pobočka Brandýs nad Labem, za půjčení skákacích hradů a celodenní dohled nad jejich provozem.

Zábavné ARČO opět potvrdilo, že Líbeznice jsou místem, kde to žije – a hlavně místem, kde se děti opravdu baví. Už teď se těšíme na další ročník!

Eva Kettner
foto archiv -šk-

HISTORICKÉ OKÉNKO

JOSEF PROCHÁZKA, PŘÍSLUŠNÍK HASIČSKÉHO NÁRODNÍHO ODBOJE

II. ČÁST

Pankrác, německá protektorátní policejní věznice v Praze

Josef Procházka se stal politickým vězněm. Navečer ho gestapáci převezli do policejní věznice na Pankráci, která sloužila německé okupační správě. Zde v přízemí křídla A bylo v roce 1943 vybudováno 20 cel pro osoby odsouzené okupačními soudy.

V areálu věznice se nacházela popravčí místnost s gilotinou, v ní byli popravováni lidé odsouzení okupačními soudy k trestu smrti, někdy po desítkách denně. Popravy se konaly jednak stětím gilotinou, jednak oběšením na oprátkách zavěšených v téže popravčí místnosti na železné konzoli. Dozorci, kteří vězně střežili, byli v počtu cca 30 gestapáků a esesmanů. S vězni jednali velmi brutálně. Bití, týrání, řev a urážky byly každodenní součástí věznění v pankráckých celách.

Když Josef Procházka a další noví vězni přišli do věznice, museli se seřadit do pětistupňů a společně vejít do nitra věznice. Čekala je první osobní kontrola, dostali rozkaz vyprázdnit obsah kapes a odevzdat cennosti, špendlíky apod. To vše za křiku dozorců. Jeden z nově přichozích vězňů, ještě chlapec, byl dozorcem napaden, jelikož svůj křížek na krku, dárek od maminky, neodevzdal. Gestapák ho srazil ranou k zemi a ještě nakopl okovanou botou. Po ukončení osobní kontroly vězni prošli dlouhou chodbou k celám. Další osobní prohlídku museli nově přichozí podstoupit před nástupem na celu. Josef Procházka byl povinen se vysvléci do naha, byla mu provedena další důkladná osobní prohlídka, oblečení prohledáno včetně spodního prádla, a když dozorcí kontrolu ukončili, esesák na něj zařval, ať si vše zase vezme. Než se Josef Procházka vzpamatoval, esesák otevřel dveře cely číslo 163 a tam ho v podstatě vkopl. Josef Procházka si sotva stačil v rychlosti přidržit posbírané oblečení. V cele nebylo vidět, a tak ve tmě šlapal po svých spoluvěznicích, kteří byli již uloženi ke spánku. Teprve ráno zjistil, že jich je na jedné malé cele pět. Na spaní měli k dispozici jen jedno visuté lůžko, pro další čtyři vězně byly pouze dva slamníky a na přikrytí krátké pokrývky – čtvercové deky. Ruce při spánku museli mít venku, při spaní leželi na podlaze. Spoluvězni byli zubožení, zavšivení. K zavšivení nového vězně stačila už první noc.

V 5:30 hodin ráno byl budiček, osazenstvo cely vstávalo potmě, jeden spoluvězeň byl odveden k výslechu. Když dozorce zařval „Achtung!“, byl to pokyn postavit a čelem se otočit ke zdi, za žádnou cenu se člověk nesměl ohlédnout, jinak by dostal výprask. Druhé „Achtung!“ znamenalo pohov. Velitel cely dával hlášení, po něm dostali „snídani“. Poté byli vyhnáni poklusem na půlhodinovou rozcvičku, opět za doprovodu řvaní a bití. V 10 hodin byl oběd.

Popravčí místnost v pankrácké věznici s gilotinou

Vězeňská strava, kterou dostávali, byla příšerná. K obědu bývala teplá neslaná voda, nazývaná polévkou, maximálně se sedmi kroupami, trocha omáčky se shnilým bramborem, kouskem chleba, někdy dostali něco, co se podobalo knedlíku, ale vězni měli tak velký a neustálý hlad, že i tuto vězeňskou šlichtu snědli. Na cele měli k dispozici tři lžice, ačkoli zde bylo pět strážníků. Když vězeň dojedl, lžici předal dalšímu.

O třetí hodině odpolední dostali zpravidla už k večeři zelnou polévku s chlebem a „černou kávou“, nápoj, který kávu jen velmi vzdáleně připomínal, přesto si ji v nestřeženém okamžiku spoluvězňové navzájem kradli.

Hygiena byl problém sám o sobě, vodu na pití i mytí si odsouzení brali ze záchodové mísy, která byla jen jedna přímo na cele. Někdy voda netekla celý týden, vězni pak dostávali přiděl 0,5 l vody na den. Okolo WC se udržovala maximální čistota. Na cele měli kbelík určený na lidské exkrementy, který vězni vynášeli. Jednou za 14–18 dní měli sprchování, vše za poklusu, na hladkém vlhkém a kluzkém betonu ve sprchách často docházelo k úrazům, vězni se sprchovali velmi krátce, neměli možnost se ani osušit a museli zase běžet zpět. Cela neměla žádné umyvadlo s tekoucí vodou, měli jen jedno plechové, do něj si rovněž brali vodu z klozetu.

Malá pevnost v Terezíně, kam byl Josef Procházka přemístěn

Čisté prádlo z domova bylo vězňům doručováno první čtvrtek v měsíci a zase druhý čtvrtek v měsíci se předávalo k vyprání špinavé prádlo. Praní obstarávali příbuzní a známí.

Běžná lékařská péče téměř nebyla, když člověk onemocněl, vězeňský lékař ho zřejmě prohlédl, nazval simulantem a pohrozil samovazbou. Všechny léky i rentgeny si vězni hledali ze svého. Když jednotlivci onemocněli nakažlivou nemocí, cela se se všemi i zdravými vězni uzavřela.

Jeden ze spoluvězňů Josefa Procházky onemocněl, na hlavě se mu objevila vyrážka růže, dostal vysokou horečku a propuklo u něj šílenství. Vězeňský lékař ho označil za simulanta a nazval ho „sviní“. Když nemocného vězně postihl záchvat zuřivosti, vrhal se na dozorce, ti se ho chystali zastřelit. Josef Procházka a další spoluvězeň se ho snažili zpacifikovat, věděli, že má doma rodinu a děti. Nakonec mu pomohl český lékař, sám vězeň. Toto byl běžný přístup k nemocným. Věznice měla svou nemocnici, kde byli vězni hospitalizováni, ale nemocnice nebyla běžně dostupná všem.

Denně v 17 hodin probíhalo tzv. hlášení, kontrola stavu vězňů, služba chodila s tabulí, na níž byl výpis cel a jmenné seznamy jejich obyvatel, jména vězňů hlásil „komandant“ cely: „Hlásím, cela číslo 163, pět mužů: Balibán Jan, Dorfler Josef, Matějček Václav, Kedles Václav, Procházka Josef.“ Vše německy.

Vězni mezi sebou byli obezřetní hovořit spolu otevřeně, to bylo nebezpečné, museli vědět, koho mají před sebou, jelikož mezi ně byli infiltrováni konfidenti. Josefa Procházku mezi sebe spoluvězni přijali až poté, co si ho prověřili. Instruovali ho o možném nebezpečí a dávali mu životně důležité rady, vyprávěli mu o metodách při výsleších, o životě za mřížemi a o svých osobních zkušenostech. V cele mu ukázali hák u kavalce, kde byl po několik dnů v podřepu za spoutané ruce přivázan o hladu a žizni náčelník kolínského Sokola, a když ho dozorce odvázel, cynicky mu pravil, že jestli ho trochu bolí nohy, může se posadit...

„Vězni bývali trýznění denně vždy sadistickými gestapáky a SS-many, dovedli si najít obět pro svoje krvelačnosti, bitím vězňů pažbami pušek, klacky, surovým kopáním a fackováním, tím „oslazovali“ život vězňů. Na dvoře rádi dávali „klenčky“ (dřepy) a nebo pochod 100x. Lumpové sami počítali po svém. Vysílený vězeň slabostí padl. Ranami jej postavili na nohy a nutili jej znova. Dabáci tloukli nejrůzněji do hlavy. Dokázali přerazit žebra. Jinou jejich metodou bylo ráno vězně postavit před celu, nechat jej tam stát a každý gestapák nebo SS-man, který šel okolo, do něj kopl a nebo mu nafackoval. Zvláště ve trýznění se vyznamenali: František Jenné z Budějovic, Čech, Gráb – sudeťák, Markráb, Muller (Prušáci) a ještě jiní jim podobní darebáci.“ (paměti Josefa Procházky)

Dne 18. prosince 1944 nastoupili vězni na půlhodinku na dvůr, pochodovali dokola. Asi osmý od Josefa Procházky byl Antonín Holub, naproti Antonín Hauptych a podél zdi osleplému vězni pomáhal Antonín Weiss. Navzájem se znali a zdravili. Konečně zažili v těchto těžkých chvílích něco jiného.

Člověk ve vězení, pokud neměl práci, třeba lepení obálek a sáčků, nebo neprováděl úklid, si ve volných chvílích krátil čas, který zde ubíhal velmi pomalu, vymýšlením různých činností, hrál se spoluvězni deskové hry jako dámu, šachy, mlýn, herní pole bylo vyryto například na desce stolu, na židli, nebo si mezi sebou vyprávěli. Nejtěžší pro člověka byla samovazba, kdy byl vězeň sám se sebou a měl čas více přemýšlet a soustředit se na osud, který ho potkal. Někteří dohnala těžká situace a osamění k sebevraždě. Dozorci měli povinnost vězně na samovazbě častěji kontrolovat právě z důvodu možných sebevražd. Často cely v noci prohlíželi, svítili svítilnami do špehyrek.

Vánoce roku 1944, které Josef Procházka strávil na Pankráci, patřily k těm nejsmutnějším v jeho životě. Neubránil se vzpomínkám na rodinu a známé v jeho rodné obci, moc mu chyběli: „Na sv. Štěpána odjížděl můj spoluvězeň V. Kedles z Bělé pod Bezdězem s transportem do Terezína. O Novém roce sledávám se s bratrem Václavem Vokurkou, náměstkem starosty I. obvodu

(Chabry), který je v cele 164. Snad po čtyřdenním věznění v této cele byl dán na jiné oddělení. Byli jsme všichni činovníci I. obvodu i s br. Holubem předvedeni do kanceláře gestapa a tam jsme byli tázáni na hodnosti v hasičství. Tak jsme se po 14 dnech shledali ve správní budově soudní na Pankráci, kde jsme byli fotografováni. Ted jsem věděl, že domů tak brzy nepůjdeme.“ (paměti Josefa Procházky)

Po Novém roce Josef Procházka na cele zůstal tři týdny sám, pak mu přidělili spoluvězně – papežského administrátora, staříckého pána, po otci byl Polák po matce Moravák, který mu vyprávěl o svých misijních cestách po Africe a Americe, ale po třech dnech ho již poslali do jednoho z nejtěžších a v podstatě likvidačních koncentračních táborů v rakouském Mauthausenu.

Josef Procházka byl umístěn do cely, kde byl jeden vězeň, ovšem tak důkladně zavšivený, že po jeho odchodu měl co dělat, aby záplavu vši vůbec zdolal. Cizopasný hmyz byl jedním z dalších problémů, vězni měli své metody, jak se jich zbavovat. Při časté výměně lidí, kteří na Pankráci přicházeli z různých míst zanedbaní, zejména z koncentračních táborů, žádná opatření příliš nepomáhala.

Vězni se mezi sebou dorozumívali jednak morseovkou, jednak mluveným slovem skrz zeď, zprávy si posílali navzájem mezi sousedními celami. Zprávy tak přecházely i přes cely, které byly v patře, nebo i ve vzdálené části věznice. Vynalézavost vězňů byla úžasná tím spíše, že se dozorce snažili o informační embargo. Přenášení zpráv na Pankráci hrálo velkou roli a bylo pro vězně velmi důležité.

Často v jakoukoli denní dobu byly prováděny kontroly cel a osobních svršků. Byly hledány motáky, malé papírky popsané zprávami, smotané do ruličky, které se pašovaly do věznice a z ní obvykle ukryté v prádle.

V roce 1945 docházelo k leteckým náletům na Prahu. Při jednom z nich, ke kterému došlo dne 14. února 1945, stráž nechala vězně na pospas bombardování zamčené v celách, a ještě je zajistila kolíčky. Dohlížitelé – přes 30 gestapáků – utekli a schovali se do krytů. Jedna z bomb vybuchla před Justičním palácem. Tlaková vlna vyrazila okna ve třech odděleních. Spousta vězňů byla poraněna skleněnými střepy z okenních tabulí, zoufalí lidé volali o pomoc, ale nikdo na jejich křik nereagoval.

Josef Procházka zůstal na Pankráci uvězněný ještě čtvrt roku. K dalšímu výslechu byl povolán až 3. dubna 1945. Vyšetřovatelé na něj naléhali, aby podepsal, že hasiči pracují protizákonně a proti režimu. Výslech byl veden velmi brutálně, vyrazili mu zuby, svázali ho do koželce, ale Josef Procházka se držel velmi statečně, i když si byl plně vědom, že si jen přitíží, nic z něj nedostali, naopak podepsal česko-německý protokol, že nic neví o ilegální činnosti Antoina Weise (umučeného pak 18. dubna 1945) a Ladislava Fialy (popraveného 28. dubna 1945).

Po výslechu hodili Josefa Procházku zmláceného zpět do cely. Tu noc měl službu esesák, který na rozdíl od ostatních kupodivu zůstal člověkem, zmlácenému vězni dal léky na spaní a podstrčil mu jídlo. Nebyli všichni stejní.

Po týdně ho vyšetřovatelé opět vyslyšeli a opět nutili k udávání kolegů zapojených do odboje, znovu prošel brutálním výslechem, ale nic, co by ostatní kolegy mohlo ohrozit, z něj nevymlátili. Byl poslán z Pankráce do další policejní věznice do Malé pevnosti v Terezíně.

Pokračování přístě.

Hana Bílková
foto Josef Procházka

(Zdroje: Paměti Josefa Procházky zapsané L. Šílou, str. 1–30, Libeznice 1946; za zapůjčení děkuji panu Radku Krausovi; Pamětní kniha vzájemně se podporujícího spolku pokrývačů pro Libeznice a okolí.)

NOVINKY

NOVINKY V SYSTÉMU SOCIÁLNÍCH DÁVEK

Sociální systém v České republice v letošním roce prochází významnými změnami, které se dotýkají nejen dávkového řízení, ale i samotné struktury některých podpor. Pokud pobíráte státní sociální podporu, příspěvek na péči nebo jste v evidenci Úřadu práce, doporučujeme věnovat těmto změnám zvýšenou pozornost.

Jednou z klíčových novinek je **sloučení dávkových systémů** do jednotného systému. Dále se chystají **změny u příspěvku na péči**, které mají za cíl lépe zohlednit individuální potřeby žadatelů a zefektivnit proces posuzování.

Více informací bude možné získat nejen prostřednictvím **novinek na webu Úřadu práce ČR a České správy sociálního zabezpečení**, ale také **osobně** – během informačních setkání, která pro vás připravujeme.

Zveme vás tímto na setkání s odborníky, kde se dozvíte vše důležité, **ve středu 9. července a 16. července 2025 od 17 hodin v prostorách ZŠ a ZUŠ Libeznice – Rondelu, Měšická 322, Libeznice.**

Přijďte se informovat a připravit se na změny, které mohou ovlivnit vaši situaci. Setkání pořádá MAS Nad Prahou a je určeno široké veřejnosti. Vstup je **zdarma** a bude zajištěno **hlídání dětí**.

Bližší informace poskytne terénní sociální pracovnice – Jitka Melicharová (724 311 798).

Jana Karasová

OBECNÍ POLICIE

NEPOUČITELNÍ NEŘIDIČI

Za uplynulé tři měsíce zajistila Obecní policie Líbeznice v rámci své územní působnosti celkem sedm řidičů, kteří řídili motorové vozidlo bez řidičského oprávnění. V pěti případech se jednalo o přestupky, tedy o řidiče, kterým skončil trest zákazu řízení motorových vozidel a nezažádali o nový řidičský průkaz nebo jim byl řidičský průkaz zadržen. Za tento přestupek správní orgán uloží pokutu od 25 000 do 75 000 Kč a zákaz činnosti od 18 měsíců do 3 let.

Ve dvou případech se jednalo již o trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí dle ustanovení § 337 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, kdy oba řidiči měli uloženo již několik platných zákazů činnosti. V tomto případě je při uznání viny pachatel ohrožen trestní sazbou odnětí svobody až na tři léta.

Rudolf Sedlák

NEBEZPEČNÝ STROM

V podvečer dne 27. května 2025 přijala hlídka Obecní policie Líbeznice oznámení o nebezpečně nahnuté větvi u stromu v ul. Hovorčovická v obci Líbeznice. Hlídka prověřila oznámení a po vyhodnocení situace byla na místo přivolána jednotka Hasičského záchranného sboru Neratovice, aby větev odstranila. Vzhledem k tomu, že se v bezprostřední blízkosti stromu nacházela zaparkovaná vozidla, u kterých se nepodařilo kontaktovat majitele, bylo po dohodě s velitelem zásahu HZS rozhodnuto o jejich odtažení. Na místo byla tedy hlídka

kou OP přivolána odtahová služba, která přemístila vozidla v rámci parkoviště na bezpečné místo.

Na místo byla velitelem zásahu přivolána automobilová plošina, ze které byla jednotkou HZS nebezpečná větev odstraněna. Vzhledem k tomu bylo nutné z části uzavřít ulici Hovorčovickou, která byla krátce před 21. hodinou opět zprůjezdněna.

Rudolf Sedlák
foto archiv OP

PODVOVNÍK

V odpoledních hodinách dne 27. května 2025 bylo hlídkou obecní policie přijato oznámení o muži, který se pohybuje na silnici I/9 v katastru obce Předboj v místech, kde je provoz kyvadlově řízen světelnou signalizací, a čekajícím řidičům se snaží prodávat nějaké zboží.

Hlídka obecní policie na místě zjistila muže v reflexní vestě, který obcházel jednotlivá vozidla a řidičům dával lístek s česky psaným textem: „Vážené dámy a pánové, jsem zbaven sluchu a mezi neslyšícími se mi žije velmi těžko. Vaše pomoc mi pomůže žít. Jako památku o Vaší dobrotě si prosím

kupte reflexní pásku (zajistíte Vám i Vaším dětem bezpečnost na cestě). Cena 50 Kč. Děkuji za Vaši dobrotu.“

Po prokázání totožnosti bylo zjištěno, že se jedná o cizince, který není zbaven sluchu ani není nijak postižený a takovýmto způsobem parazituje na čekajících řidičích u dopravních omezení zejména v okolí Mělníka.

Po provedené lustraci byla muži uložena příkazem na místě pokuta ve výši 10 000 Kč za přestupek proti majetku a z místa byl hlídkou OP vykázan.

Rudolf Sedlák
foto archiv OP

TÉMA

3. ROČNÍK CHARITATIVNÍHO SRAZU HISTORICKÝCH VOZIDEL

Letošní 3. ročník charitativního srazu historických vozidel v Líbezních byl tak trochu aprílový – střídal se déšť i slunce, chladno i teplo. Přesto dorazilo mnoho skvělých dam i pánů s krásnými vozy, které obdivovali místní i přespolní.

Letos jsme poprvé předávali několik ocenění: best of best si odvezla posádka žlutého vozu Jaguar E-Type, další na bedně pak byli majitel zeleného Austinu Healey 3000 Vráta Srb a majitelka bílého Fiatu 500 110 F Eva Tesaříková. Dále byla oceněna dvě vozidla, která se jen tak nevidí – unikátní traktor McCormick Farmall z roku 1945 a Jeep Willis CJ3B z roku 1967 a nestylovější posádka z Pontiacu LeMans. Cenu za nejstarší vozidlo si převzal pan Patoč s vozem Simca Cink Topolino z roku 1937.

Pohodovou náladu podpořily kapely Swing-tones a Četka Band. Díky všem, kdo se nenechali odradit počasím a přijeli, něco si koupili a opět tak pomohli dobré věci – výtěžek z letošní akce bude věnován ve prospěch Ateliéru radostné tvorby (www.altanart.cz). Poděkování patří i ochotným kamarádům a členům rodin organizátorů, kteří

každoročně nezištně pomáhají. A v neposlední řadě panu starostovi Janu Havlíčkovi za osobní podporu a Martinu Kupkovi, že si našel čas ve svém nabitém diáři a pomohl s předáváním ocenění.

Petra Hajská
foto -ph-

🏠 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

LÍBEZNICKÉ BLUDIČKY UŽ PO DESÁTÉ

Zorganizovat cyklozávod na Medarda se zdá být nápad hodný sílence, protože určitě musí napršet. Jenže v posledních několika ročnících, které se Medarda uskutečnily také, nám počasí přálo, svítlo sluníčko a podmínky pro cyklistiku byly ideální. To však neplatilo při jubilejním desátém ročníku, který se uskutečnil v neděli 8. června 2025, tedy znovu přesně na Medarda. A Medardova kápe tentokrát přišla, intenzivně a hned několikrát. Pršelo i celou sobotu, což mělo vliv na podobu terénu, který byl na mnoha místech podmačený, velice blátivý a podkluzovalo to na něm. Podmínky pro cyklistiku tedy naprosto nevhodné.

POČASÍ NÁS NEODRADILO

I přesto se na startu jubilejního desátého ročníku Líbeznických bludiček sešlo 17 družstev, aby se počasí navzdory vydala vstříc dobrodružství, které spočívá v hledání kontrol, které jsou ukryty v blízkém i dalekém okolí Líbeznic. Líbeznické bludičky jsou totiž cykloorientační závod dvojic a rodinných družstev, jehož principem je v určitém časovém intervalu najít co nejvíce kontrol a nasbírat tak co nejvíce bodů. Je to vlastně takový orienták na

Poprvé za 10 let muselo vyhlásování vítězů proběhnout pod střešou

foto archiv -lb-

kolech. Vítězí družstvo nebo dvojice s největším počtem bodů. Soutěží se v kategoriích mužů, ženy, smíšená kategorie (muž a žena) a rodinná kategorie – rodiče a jejich děti do 15 let.

Kontroly závodníky zavedly na zajímavá místa, například na novou rozhlednu v Bořanovicích, na novou naučnou stezku okolo Zlonína nebo na krásné výhledové místo Kuchyňka u Brázdimi. Jedna kontrola byla kousek od Vltavy, druhá přímo u Labe. Kontrol bylo celkem dvacet, devatenáct našli závodníci v mapě, umístění té dvacáté si museli vyluštit pomocí šifry.

Vítězi letošního ročníku byli všichni, kdo dorazili a poprali se nejen s mapou, ale i vrtochy počasí. Moc děkujeme všem závodníkům za účast a dlouhodobou podporu. Přesto bychom rádi vyzdvihli jeden tým, a to Bratry v triku (Miroslav Šmíd a Jaroslav Šmíd), kteří se účastnili všech deseti ročníků a nikdy na startu nechyběli.

Sportu zdar a cyklistice s mapou zvlášť!

Tým Líbeznických bludiček

ŠIPKAŘSKÁ TRADICE POKRAČUJE, LETOS POPRVÉ I S JUNIORY

Dne 24. května 2025 proběhl již 12. ročník oblíbeného šipkařského turnaje Varan Cup, který si za léta své existence vybudoval pevné místo na mapě lokálních sportovních událostí. A ani letos nezklamal – do útulného šipkařského „doupěte“ se sjeli hráči všech úrovní, věku i stylů. Atmosféra byla soutěžní, ale zároveň přátelská, jak to u správného Varan Cupu má být.

Turnaje se zúčastnil **hojný počet šipkařů**, kteří se během dne utkali ve výrazovacích i skupinových kláních. Některé duely byly vyložené napínavé – plné přesných zásahů, nečekaných obrátů i dobré nálady. Nechyběly samozřejmě ani tradiční komentáře od publika a zasloužené ovace za každou trefu do terče.

Letos poprvé se také otevřela nová kapitola turnaje: **kategorie hráčů do 18 let**. Šest mladých šipkařů se s vervou pustilo do boje a předvedlo, že i mezi juniory roste silná generace šipkových talentů. Jejich nadšení, soustředění a odhodlání skládily velký obdiv od všech přítomných. Ukázali, že šipky nejsou jen pro dospělé – a že budoucnost tohoto sportu je v dobrých rukou (nebo spíš pažích).

Turnaj se konal **za přispění obce Líbeznice**, které tímto **srdečně děkujeme za podporu**. Díky vstřícnosti a ochotě obce se mohl turnaj uskutečnit

v důstojném a přátelském prostředí, které k Varan Cupu neodmyslitelně patří.

Organizátoři opět odvedli skvělou práci – turnaj měl hladký průběh, občerstvení bylo zajištěno a i technika poslouchala. Varan Cup tak znovu potvrdil, že není jen sportovní soutěží, ale i skvělou společenskou akcí, kde se setkávají přátelé, soupeři i fanoušci šipek.

ŠIPKY LÉTALY VZDUCHEM

Těšíme se na **13. ročník** – a kdo ví, třeba už s ještě větší základnou mladých talentů!

*Sylva Oliveriusová
foto archiv Varan Cup*

🏠 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

CELOSTÁTNÍ FINÁLE BAREVNÉHO MINIVOLEJBALU

Víkendový turnaj barevného minivolejbalu, který měl přivítat zhruba 700 mladých volejbalistů, se kvůli nepříznivému počasí bohužel nepodařilo dohrát. Přestože se v sobotu odehrály úvodní čtyři zápasy a v neděli pokračoval program základních skupin, do bojů o konečné umístění už děti stihly zasáhnout jen částečně.

Turnaj začal slibně – sobotní dopoledne přineslo první zápasy, ale už před obědem musel být turnaj přerušeno kvůli silnému dešti. V neděli se pokračovalo v základních skupinách, kde děti bojovaly s nasazením a nadšením sobě vlastním i přes chladnější dopolední počasí.

KVŮLI POČASÍ SE NEDOHRÁLO

Odpoledne ale přišla silná bouřka, která během chvíle změnila celý areál. Porыв větru a prudký déšť doslova srovnaly kurty se zemí a výpadek elektřiny znemožnil jakékoli pokračování. Pořadatelé se proto rozhodli turnaj z bezpečnostních důvodů předčasně ukončit.

Tentokrát rozdávali účastnické listy a medaile všem účastníkům sami trenéři a v našem případě nemohla chybět ani společná fotka a vítězný pokřik.

I když závěr víkendu nebyl takový, jaký si všichni přáli, děti si odnesly spoustu zážitků, nových zkušeností i radosti ze hry. Děkujeme všem hráčům, rodičům a hlavně pořadatelům za nasazení a trpělivost – a těšíme se na další turnaje, které nám počasí snad už překazit nedokáže.

Tomáš Holý
foto archiv volejbal

✉ POZVÁNKA

MILÍ PŘÁTELÉ, PŘÍZNIVCI, SPORTOVCI!

Náš tým Líbeznický koloběh by vám rád představil akce, které pro vás tento rok připravuje. Věřte, že bez vás nemá žádná z našich akcí smysl, a proto vám chceme touto cestou poděkovat a požádat vás, abyste nám i nadále zachovali přízeň (třeba i navzdory špatnému počasí...).

- V létě vás zveme na **Sportování u moře**. První zájezd, na ostrov Hvar, v termínu **27. června – 6. července**, je určen hlavně pro ženy a budeme na něm cvičit zumbu, aerobik, tabatu, jógu, relaxovat, výletovat a jezdit na kole.
- Druhý zájezd se uskuteční **15.–23. srpna** v Lanterně na Istrijském poloostrově a je vhodný i pro rodiny s dětmi, protože kromě běhání, jógy, výletů a cvičení připravujeme i celotýdenní etapovou hru pro děti. V případě zájmu o kteroukoli z těchto akcí nás co nejdříve kontaktujte.
- Dne **6. září** se koná již 12. ročník závodů **Líbeznický koloběh** a **Líbeznický saah** – soutěž o nejvyšší počet sáhů (úchopů) při šplhu na laně bez přirazů. A letos jsme oslovili pelhřimovskou agenturu Dobré ráno s nápadem **vytvořit v naší obci nový český rekord** v počtu Líbeznických saahů. Budte to právě vy, kdo bude zapsán do České knihy rekordů jako jeho první držitel! Abychom se na to všichni mohli připravit, umístila obec v Areálu zdraví na workoutovém hřišti lano, na kterém můžete celé léto trénovat. Pravidla jsou vyvěšena na nejbližším stromě. Registrovat se můžete na stránkách www.libeznickýkolobeh.cz už teď, ale pokud to

nestihnete, můžete to dohnat i na místě v den konání závodu.

- Další zpráva je pro naše milé ženy: **8. listopadu 2025** nás ve Sportovní hale Na Chrupavce potřeší navštívit bývalá mistryně světa ve sportovním aerobiku Olga Šípková a odstartuje 3. ročník naší **FITNESS SOBOTY**. Budeme cvičit aerobik, zumbu, jógu, bossu, salsu a také soutěžit o pěkné a hodnotné ceny.

- Dne **6. prosince 2025** pak odstartuje tradiční **Vánoční večerní běh**. Tentokrát jsme z důvodu mikulášských akcí přesunuli závod na sobotu. Vloni jsme k běžeckému závodu přidali novou soutěž – o nejvánočku. Letos se pokusíme o ještě vyšší účast, a proto vyhlášíme soutěž **O NEJLEPŠÍ BĚGOVKA**.

Už teď se těšíme na vaši společnost, účast a dobrou náladu. Bude to stát za to. Slibujeme!

Za Líbeznický koloběh Vaše Monika Šponerová

POHYBOVÉ ODPOLEDNE S ANDĚLKAMI

Radost, energie a třetí ročník úspěšné akce

V neděli 25. května 2025 v pět hodin odpoledne se ve velkém sále haly Na Chrupavce v Líbeznicích uskutečnil již třetí ročník Pohybového odpoledne s Andělkami. Tato oblíbená akce, která ukazuje činnost Andělek v Líbeznicích a Bašti, přilákala přes tři stovky diváků z Líbeznic a blízkého okolí, kteří se během nabitého hodinového programu rozhodně nenučili. Pohybové kroužky pod vedením Vlasty Gernerové opět nabídly nezapomenutelné chvíle plné radosti, barev, čírolosti a pohybu.

Rozličné choreografie a pestrý program

Příprava Pohybového odpoledne mi dělala radost celý školní rok 2024/2025. Secvičování účinkujících začíná už na prvních lekcích, je potřeba vybrat hudbu, vymyslet choreografie a nacvičit je s dětmi i dospělými. Vymyslet pořadí skladeb a postupně vše sladit, zajistit kostýmy a náčiní, připravit odměny, zrežimovat a dát konečnou podobu představení tak, aby výsledek působil přesně tak, jak jsem si představovala. Jsem nadšená, že se mé úsilí proměnilo v tak báječnou akci.

Děti ve věku od tří do deseti let předvedly během vystoupení třináct choreografií, které se mnohdy připravily na lekcích „gymnastika hrou“, „rytmika a tanečky“, „scénický tanec“ a „sportovní hry“. Čtrnácté vystoupení patřilo ženám z tanečního uskupení „Prostě své“, které vystoupily jako speciální host. I tuto sestavu s názvem „Tančí!“ jsem s nimi připravila a nacvičila na lekcích „TANČÍME v Čakovicích“, kde pravidelně a pilně trénujeme moderní tanec a základy baletu. A protože ohlas lekcí tance u žen je velký, můžete se mnou po prázdninách začít tančit také na lekcích „TANČÍME v Bašti“. Přijďte zažít současný tanec a základy baletu, pocit radosti, napětí a uvolnění. Možná zjistíte, že tanec je přesně tím, co hledáte.

Každé vystoupení mělo svůj jedinečný styl a charakter, čímž nabídlo divákům pestrou paletu pohybových aktivit. Jednou z největších atrakcí byla práce s rekvizitami – stuhami, obručkami, švihadly, balony, šátky –, které děti využily ve svých tanečních a sportovních sestavách.

Diváci, rodiče a další návštěvníci si mohli užít příjemnou atmosféru plnou energie a ocenit nejen talent dětí, ale i jejich odhodlání, týmovou práci, kamarádství a hlavně čisté nadšení, které vložily do jednotlivých vystoupení. Zlatou medaili získali všichni, protože nikdo nezástul sedět v koutku a přes sedmdesát účinkujících předvedlo, co pilně trénovali na lekcích. Velký obdiv všem! Po vystoupení následoval zasloužený potlesk od diváků, dárčky a odměny. Vybít zbytek energie mohly děti na veselé diskotéce s Bárou.

Třetí ročník – tradice pokračuje

Pohybové odpoledne dětí se stává pevnou součástí líbeznického kulturního života také díky podpoře obce – moc děkujeme za laskavou podporu obci Líbeznice! Vysoká účast diváků na třetím ročníku akce potvrdila její oblíbenost a ukázala, že má potenciál stát se tradicí, která bude spojoval místní komunitu a podporovat aktivní životní styl již od útlého věku. Takováto událost je svého druhu v širokém okolí jedinečná a originální.

Už nyní se těším na další ročník a věřím, že Pohybové odpoledne s Andělkami bude i nadále přinášet radost, inspiraci a nezapomenutelné okamžiky do života Líbeznic. Za hladký průběh celé akce vděčím všem, kdo se na její organizaci podíleli. Děkuji účinkujícím dětem a ženám, byli jste všichni naprosto úžasní. Obrovský dík patří maminkám, tatínkům, a dokonce starším

sourozencům, kteří se zapojili jako dobrovolníci a pomohli zajistit, aby vše probíhalo podle plánu. Jejich pomoc při přípravě sálu, koordinaci tolika účinkujících (diky, paní Kypťová!), organizaci programu a péči o děti, při prostorové zkoušce i vlastním představení byla neocenitelná.

Moje poděkování patří také všem divákům, kteří přišli podpořit mladé talenty a vytvořili neopakovatelnou atmosféru plnou potlesku a radosti.

Zvláštní poděkování náleží manželům Helebrantovým z Baště, kteří se postarali o profesionální ozvučení a nasvícení sálu. Jejich technická podpora dodala celé akci ještě větší lesk a vytvořila dokonale prostředí pro vystoupení malých i velkých účinkujících. Máte můj respekt.

Báře Blehové moc děkuji za moderování celého programu a za zábavnou diskotéku.

Za roztomilé kulisy koček děkujeme výtvarně-tvořivému kroužku PAPER-CAT, který probíhá v Bašti a Čakovicích. Kroužek doporučuji všem kreativním a tvořivým dětem. Ještě mají pár volných míst na letních příměstských táborech s PAPERCAT v Bašti.

A přece jen ještě jedno poděkování na závěr, to patří **www.photostory.cz** za krásné fotografie z odpoledne. Pokud hledáte milého, vnímavého, citlivého a přítom kreativního fotografa, doporučuji.

Těším se na září, lekce Andělek **www.andelky.cz** v Líbeznicích a Bašti budou probíhat stejně jako ve školním roce 2024/2025.

*Vlasta Gernerová
foto photostory.cz*

🏠 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

SVOJSÍKŮV ZÁVOD V MĚŠICÍCH

Okresní kolo Svojsíkova závodu, které letos organizovalo naše skautské středisko Willi Libeznice, proběhlo o víkendu 25.–27. dubna u sokolovny v Měšicích. Tomu, kdo nezná Svojsíkův závod, ho lehce přiblíží – je to pravidelná akce, kterou **Junák – český skaut** pořádá pro dívčí a chlapecké skautské družiny každý druhý rok. Začíná se na okresní úrovni, kdy skautská družina z každého skautského střediska daného okresu má možnost se závodit zúčastnit v počtu 4–8 členů. Nejúspěšnější hlídky postupují dále do krajských kol a nakonec je čeká velké finále na celostátní úrovni, kde se potkají opravdu jen ti nejlepší z nejlepších. Soutěžní hlídky prokazují své zdatnosti, schopnosti a nabyté vědomosti v nejrůznějších oborech. Cílem závodu není jen poměřování sil, ale také podpora fungování jednotlivých skautských družin a jejich týmová spolupráce.

Závod v Měšicích byl propleten symbolikou cestování časem. Skautské družiny před závodem nevěděly, kde bude samotný závod probíhat. Startovní místo se nacházelo v parku Přátelství v Praze na Proseku, kde hlídky získaly obálku s mapou, nápovědami, indiciemi a návodem, kam se mají přemístit a co je dále čeká. Během odpoledne a večera se všichni přemístili do Měšic k sokolovně, kde jsme vytvořili společné tábořiště se stanovým městečkem a nástupišťem. Během večera si účastníci museli sami uvařit večeři pomocí plynových vaříčů. Nepoužívali žádné instantní pytlíky, ale zpracovali čerstvé suroviny a snažili se připravit chutná jídla. Tím proběhla první část závodu – modul přežití, kdy se všichni museli sami ubytovat, vytvořit si zázemí, uvařit večeři pro celou hlídku a přenocovat.

V sobotu se brzy ráno vstávalo. Proběhla společná snídaně a poté hned důležitý zahajovací nástup, kdy jsme si společně zazpívali státní hymnu a vztýčili státní vlajku. Vysvětlili jsme si pravidla sobotního závodu a mohlo se začít. Proběhl hromadný start. Každá družina měla k dispozici lehce zašifrovanou mapu, kde v okolí Měšic bylo umístěno několik stanovišť. Okruh byl vytvořen směrem na Hovorčovice, Sluhy, Mratín, Novou Ves, Zlonín, Libeznice a Bašť. Sokolovna v Měšicích byla pomyslným středem a základnou celého závodu. Soutěžní hlídky musely prokázat své schopnosti a vědomosti na stanovišti vyhledávání informací, zdravotvědy, logiky, fyzické zdatnosti, táboření, vnímání dnešní společnosti a poznávání přírody. Závod byl pro účastníky náročný, ale počasí nám krásně vyšlo a všichni dorazili ve zdraví do cíle. Po vydatném dni byli závodníci odměněni poctivou porcí guláše s chlebem.

Surikaty – vaření páteční večeře

Neděle se nesla v duchu modulu brány. Discipuliny měly prověřit individuální schopnosti každého závodníka jako například znalosti historie, schopnost překonat se, manuální zručnost, všeobecné znalosti, poznávání zvěře podle zvuku, luštění šifer a hlavolamů, překonání opičí dráhy a prokázání znalostí na dopravním hřišti. Stanoviště byla připravena v zámeckém parku v Měšicích a jednotliví účastníci pomocí mapy museli najít svá vybraná stanoviště, na která se přihlašovali předem. Poté následovalo již jen vyhodnocení závodu a pogratulování těm, kdo ve svých kategoriích zvítězili.

V dívčí kategorii jsme měli vítěze ze Zlonína, což je družina „Netopyři“ z oddílu Vlčí Důl, která patří pod naše líbeznické středisko. Postoupili tak do dalšího kola na středočeskou krajskou úroveň. Na třetím a bohužel již nepostupovém místě se umístila posádka „Pohromáci“ našich vodních skautů z Hovorčovic. Na čtvrtém místě se umístila družina „Surikat“ z líbeznického střediska.

V chlapecké kategorii jsme také měli úspěšnou soutěžní hlídku z oddílu Amazonky „Araguaia“, která se umístila na druhém místě a postoupila na středočeské krajské závody. Všem zúčastněným a postupujícím hlídkám moc gratulujeme a přejeme úspěchy v dalších kolech Svojsíkova závodu.

Přípravy závodu nám zabraly celkem šest měsíců intenzivní práce v rámci úzkého organizačního týmu. Chtěla bych především poděkovat hlavní velitelce závodu – **Kremroli (Pavla Doubravová)**, hlavnímu rozhodčímu – **1. Muži (Adam Šisler)**, dále **Papouškovi (Karolína Kubátová)** za organizaci registrace závodu a modulu přežití, **Čikulimu (Robert Kuhn)** za získávání zpětné vazby jak od dospělých, tak od

mladších účastníků závodu a především **T.B.emu (Tomáš Maněna)** za jeho neuvěřitelnou administrativní „neviditelnou“ práci pro hladký průběh celého závodu.

Důležitá byla podpora od sousedních obcí, aby závod mohl v klidu probíhat na jejich polích, cestách, lesích a pozemcích. Především děkujeme za podporu a pomoc obci Měšice a obci Libeznice, bez jejichž pomoci bychom závod nemohli realizovat.

Velkou součástí byli i naši spřátelení dobrovolníci hasiči města Štětí, kteří nám zapůjčili jejich zázemí, hasičskou techniku a zajistili výdej jídla, který proběhl naprosto bez problémů. Velké poděkování patří také Martinu Hospodárovi, který nám zařídil catering pro všechny účastníky a dobrovolníky závodu v počtu 200 osob na celý víkend. Ráda bych také moc poděkovala záchranářům Jakubovi, který byl celý den na závodě k dispozici se sanitkou a svým partákem Davidem.

Abychom závod mohli realizovat, bylo během víkendu potřeba na 75 dobrovolníků. Děkuji všem, kdo se zapojili a pomohli vytvořit zážitky, které dětem zůstanou v paměti celý život. Vystoupit jednou za čas z komfortní zóny je pro všechny dobrý způsob, jak se stát silnějšími, schopnějšími a samostatnějšími.

Slovy klasika A. B. Svojsíka si dovoluji povídat i ukončit: „Pobyt v přírodě vám nikdo a nic nenahradí. Útěk skautů do přírody je jen návratem do nejdražší naší domoviny, kde jedině můžeme slyšet puls opravdového života s jeho uzdravující a vše obnovující mocí.“

Adéla Figallová – Čoky
foto Boris Turek

KOLEM KOLEM... ANEB LÍBEZNICKÉ SPORTOVÁNÍ

Neděle 18. května byla v Líbeznicích ve znamení cyklistiky. V tento jarní den se zde uskutečnil již tradiční závod Kolem kolem Líbeznic. Celé dopoledne bylo zaměřené nejen na soutěžení, ale také na radost z pohybu v přírodě a společného zážitku. Přivítali jsme širokou škálu účastníků, od sportovců, kteří si přišli zazávodit na čas, po rodiny, které si chtěly užít pohodovou jízdu. Společné chvíle při plnění týmových úkolů přidaly závodu další rozměr a umožnily všem zažít nejen soutěžení, ale i zába-
vu a vzájemné povzbuzování.

Počasí přálo všem účastníkům, místy sluníčko a mírný vánek vytvářely ideální podmínky pro jízdu na kole, ať už na horském, trekingovém, nebo elektrokole. Trasa vedla členitým terénem a nabízel pestré výhledy a různorodé úkoly, jež prověřily nejen fyzickou kondici jednotlivců, ale i schopnost týmové spolupráce rodin. Po závodě si mnozí odpočinuli na trávníku v Areálu zdraví, kde vládla pohoda, smích a dobrá nálada.

Tato akce opět potvrdila, že cyklistika je ideálním způsobem, jak si užít volný čas, poznat okolí a strávit příjemné dopoledne v dobré společnosti,

dopoledne plné radosti, zdravého pohybu a krásné atmosféry. Kolo se tak stalo nejen sportem, ale i prostředkem k poznávání okolní krajiny, setkávání s přáteli a užívání si pěkné neděle.

Těšíme se na další ročník a věříme, že i příští závod Líbeznický koloběh přiláká mnoho nadšených sportovců i rodin, kteří si chtějí užít krásu líbeznické krajiny.

Jana Verhagen za Líbeznický koloběh

Závod rodinných týmů

- 1 Vojtěch, Alžběta Bejblíkoví – Bejblíci, Líbeznice
- 2 Anička, Lenka Nekvasilová – Želvy, Líbeznice
- 3 Ála, Kuba Mužík – Šneci, Praha

Kategorie rodič a dítě

- 1 Jozef Pavol, Patrik Pavol, Líbeznice, 1:14:11
- 2 Tomáš Pechač, Tomáš Pechač, Líbeznice, 1:19:30
- 3 Pavel Zoubek, Jan Zoubek, Bořanovice 1:30:23

Ženy 15–39

- 1 40 Tereza Jirovská, Líbeznice, 1:51:40
- 2 39 Romana Vörösová, Líbeznice, 1:51:41
- 3 31 Eliška Šmídová, Líbeznice, 2: 11:55

Ženy 40+

- 1 Veronika Kovářová, Praha-Letňany, 1:35:53
- 2 Izabela Bohata, Březiněves, 1:35:54
- 3 Jana Šmídová, Líbeznice, 2:21:51

Muži 15–39

- 1 Petr Faltýnek, CSG TRI, 1:07:48
- 2 Dominik Pavol, Adastra cycling, 1:10:42
- 3 Vojtěch Šanda, Čelákovice, 1:12:13

Muži 40–49

- 1 Jaroslav Brynda, Neratovice, 1:00:36
- 2 Jaroslav Karas, Jirny, 1:01:40
- 3 Petr Marták, Exportis, 1:02:56

Muži 50+

- 1 Michal Rydval, AC SPARTA, 1:00:35
- 2 Martin Hrnčíř, SBCR Radotín, 1:02:53
- 3 František Kadleček, Bořanovice, 1:02:54

Kategorie elektrokola

František Šimáček

OKÉNKO PRO SENIORY

TVOŘENÍ Z KÁVOVÝCH KAPSLÍ

**Kreativita, recyklace a radost
v Klubu seniorů Líbeznice**

V pondělí 12. května 2025 se Klub seniorů v Líbeznicích proměnil v kreativní dílnu plnou barev, nápadů a radostné atmosféry. Uskutečnil se zde tvořivý workshop s Jitkou Lánskou, během kterého si účastníci vyzkoušeli netradiční techniku – tvoření z použitých kávových kapslí.

Pod šikovnými rukama líbeznických seniorů vzniklo z celkem **259 kapslí** jedinečné umělecké dílo. Každá kapsle našla své místo v mozaice, která dnes zdobí prostory **MAS Nad Prahou**. Tento obraz však není jen dekorace – nese v sobě hlubší poselství: propojení tvořivosti, mezigeneračního sdílení a péče o životní prostředí.

Workshop byl pro všechny přihlášené seniory **zcela zdarma** a stal se krásným důkazem toho, že i z běžného odpadu lze vytvořit něco smysluplného. Celá akce byla **spolufinancována Evropskou unií**.

Děkujeme všem zúčastněným za jejich nadšení a energii, které daly vzniknout tomuto neobyčejnému obrazu.

KLUB PRO SENIORY V LÍBEZNICÍCH

Stále ještě přemýšlíte, jak si užít léto aktivně, kreativně a s úsměvem? Přijměte srdečné pozvání na náš **letní program v Klubu pro seniory**.

Malování

Přijďte si vyzkoušet malování a další výtvarné techniky v příjemné atmosféře. Setkání proběhnou ve dvou letních termínech: **3. července a 28. srpna – vždy od 14 hodin**.

Lehké protažení

Ani během léta nepřerušíme oblíbená pohybová setkání. Vždy v pondělí odpoledne od **14 hodin** vás čeká jemné protažení, které posílí vaši vitalitu, zlepší náladu a příjemně nastartuje nový týden.

Tvořivá dopoledne

Letní úterky od **9 hodin** budou patřit rukodělnému tvoření – od drobných dekorací po originální nápady, které vás budou bavit. Materiál si účast-

ní hradí sami. Přijďte tvořit, inspirovat se a užít si pohodové dopoledne v dobré společnosti.

Všechny programy probíhají v útulném prostředí Klubu pro seniory.

Více informací a přihlášky u paní Jany Karasové na tel. 777 095 429, na webu www.nadprahou.eu nebo na FB OPZ+.

*Jana Karasová
foto archiv MAS nad Prahou*

OKÉNKO DO KNIHOVNY

Dirk Husemann: Lovci knih

Kostnice 1417. Poggio Bracciolini je mistr v odhalování antických textů – lovec knih, který si dokáže zjednat vstup do každé starobylé klášterní knihovny. V jednom horském klášteře u Bodamského jezera objeví knihu připoutanou řetězem. Jen co se mu však podaří rozluštit první obsahové výbušné řádky, foliant mizí. Lovce knih odhodlaně pronásleduje zloděje. Kdyby se totiž tento spis dostal do nesprávných rukou, dokázal by historicky vykojčit celou západní Evropu.

O B E C N Í K N I H O V N A

MUŽI, KTERÍ VÝZNAMNĚ PŘÍSPĚLI K POZNÁNÍ O SVĚTĚ

XXIX.

Máme zde muže, který sehrál v průběhu vědecké revoluce 17. století mimořádnou úlohu. Při své obrovské šíři zájmů, od čisté matematiky přes astronomii, mechaniku a optiku až k jejich technickému využití, byl jako vynikající teoretik a zručný experimentátor vedle Newtona zřejmě druhým nejvýznamnějším fyzikem své doby. Tímto mimořádným vědcem je Christiaan Huygens (1629–1695). Narodil se ve vážené Haagské rodině. Jeho otec Constantijn, vysoký státní úředník, byl od roku 1625 tajemníkem Fredericka Hendricka, prince oranžského. V honosném sídle Huygensů v Haagu si podávali ruce přední učenici a umělci, mezi nimi Spinoza a Descartes, který tam za svého pobytu v Holandsku několikrát přebýval.

Mladý Christiaan tak vyrůstal v mimořádně intelektuálním a inspirujícím prostředí. Měl tři bratry a sestru, nejvíce si rozuměl se starším bratrem Constantijnem, s nímž sdílel společnou zálibu – broušení čoček pro dalekohled. V osmi letech ovládal latinu, postupně přidával další jazyky – řečtinu,

francouzštinu a italštinu. Do šestnácti let se intenzivně vzdělával pod dohledem otce a domácích učitelů. V roce 1645 nastoupil na univerzitu v Leidenu, kde měl na otcovo přání studovat práva. Po třech letech přešel na univerzitu v Bredě a pokračoval ve studiu práv, mechaniky a astronomie. Už během svých studií se zabýval matematickými problémy a své teorie později publikoval ve spisech *Teorémy o kvadratuře hyperboly, elipsy a kruhu a těžiště jejich částí* (1651), *Objevy o velikosti kruhu* (1654) a především *Přehled slavných úloh* (1654).

V roce 1657 uveřejnil sdělení o svém vynálezu kyvadlových hodin s netlumeným pohybem kyvadla, používaných dodnes. Sestrojil je roku 1655 a podrobně popsal ve spisu *Kyvadlové hodiny* v roce 1673. První hodiny podle Huygensova patentu byly postaveny na radničních věžích v Utrechtu a Scheveningenu.

Od roku 1652 se také věnoval optice, dalekohledům a mikroskopům. Zkonstruoval po něm pojmenovaný dvouočkový okulár a postavil několik velkých dalekohledů s ohniskovou délkou až 75 metrů.

V roce 1659 popsal skutečný tvar Saturnových prstenců (*Systema Saturnium*), objevil jeho měsíc Titan, popsal emisní mlhovinu, dnes nazývanou Velká mlhovina v Orionu, v souhvězdí Orion a postupně našel i čtyři jasné hvězdy v této mlhovině. Zabýval se určováním vesmírných vzdáleností a v roce 1658 sestrojil mikrometr k měření úhlů a fotometr k porovnání svítivosti Slunce a Sírka.

Od konce sedmdesátých let se jeho zájem soustředil na teorii šíření světla. Popsal vlnové vlastnosti světla v díle *Pojednání o světle* (1690). Pomocí konstrukce vlnoploch objasnil přímočaré šíření světla, zákon odrazu a lomu, popsal dvojlom a polarizaci.

V roce 1663 se v Londýně stal členem učené Královské společnosti. Na pozvání krále Ludvíka XIV. přišel v roce 1666 do Paříže, kde se stal zakládajícím členem Královské akademie věd. Jejím členem byl až do roku 1681. Jeho dlouholetý pobyt v Paříži byl

přerušován občasnými návštěvami Haagu za účelem léčení. Od mládí trpěl chronickou nemocí (zřejmě tuberkolózou lymfatických uzlin), doprovázenou těžkými bolestmi hlavy.

Změna politických poměrů ve Francii a nemoc ho v roce 1681 přiměly k definitivnímu návratu do Nizozemska. Nastěhoval se ke svému otci do domu v Haagu a pokračoval ve výzkumech.

V roce 1689 Huygens navštívil Anglii, kde se seznámil s Isaacem Newtonem. Svou velkou sbírku dalekohledů a mikroskopů věnoval londýnské Královské společnosti.

Nikdy se neoženil a neměl žádné děti. Zemřel 8. června 1695 v Haagu.

/zdroje: Wikipedia, I. Štoll – *Dějiny fyziky*/

AD
foto Google

Zahradkáři Libeznice vyhlásují
Soutěž:
O nejkrásnější květinovou výzdobu 2025
truhlík, zahrádka, předzahrádka...

Soutěž trvá od 1. 7. 2025 do 31. srpna 2025

Zahradkáři Libeznice a obec Libeznice vyhlásují soutěž o nejkrásnější výzdobu oken, balkonů, domu a předzahrádek...

Soutěž začíná 1. července a potrvá do 31. srpna 2025
Vyfotografujte květinovou výzdobu a zašlete nám její snímek spolu s jménem, příjmením a adresou na e-mail zahradkarilibe@gmail.com, nebo WhatsApp na tel: 608201061. Do předmětu uveďte „soutěž truhlík“, nebo pošle zprávu s adresou, jménem a příjmením a náš fotograf vám přijde váš soutěžní snímek vyfotografovat. Do soutěže bude zařazen jeden snímek od každého soutěžícího.

Na vítěze v soutěži čekají atraktivní výhry:
1. Místo: poukaz do Zahradnictví Libeznice v ceně 3 000 Kč
2. Místo: poukaz do Zahradnictví Libeznice v ceně 1 500 Kč
3. Místo: poukaz do Zahradnictví Libeznice v ceně 500 Kč

Úplně aktuální znění pravidel bude vždy k dispozici na webu
www.zahradkari-libeznice.cz

**HODINOVÝ
TRENÉR**

**Trenéři, trenérky,
posilte vaše lokality!**

Chcete přispět ke zdraví a většímu pohybovým kompetencím českých dětí? Přidejte se k programu **Trenéři ve škole**, který pomáhá našim pedagogům na 1. stupni základních škol v hodinách TV.

Program je postaven na řadě principů, z nichž mezi hlavními je maximální zapojení všech dětí v duchu našeho sportu, tandemová výuka trenéra s pedagogem. Nejedná se o trénink ani náborování. Trenérům náleží za jejich čas a práci v hodinách TV finanční odměna, hlavním motivem je však dosažení radosti a spokojenosti u dětí i pedagogů.

TRENÉŘI VE ŠKOLE

Pokud vás myšlenka programu zajímá, přihlaste se zde
www.treneriveskole.cz

Perrott Hill
BRITISH SCHOOL • PRAGUE

JEDNA ŠKOLA, DESÍTKY KULTUR

V rozmanité komunitě získají děti nejen znalosti,
ale i porozumění světu a lidem kolem sebe.

**Dejte svému dítěti šanci vyrůst
s globální perspektivou.**

WWW.PERROTTHILLPRAGUE.CZ

+420-775-581-801

PRAHA II – KOENIGSTADT

ODVOZ STARÉHO NÁBYTKU NA SKLÁDKU!

vyklízíme: sklepy, byty, pozůstalosti, zahrady atd.

**Naložíme a odvezeme nepotřebné věci
za rozumnou cenu.**

STĚHOVÁNÍ

Tel.: 773 484 056

Realitní makléř č.1 v okrese Praha - východ

Uvažujete o prodeji nebo pronájmu vaší
nemovitosti?

Chcete znát cenu vaší nemovitosti?
Neváhejte mě kontaktovat a domluvit si
nezávaznou schůzku nebo odhad ceny.
Bydlím tu s vámi a jsem tu pro vás.

Daniel Skružný
604 999 909

RE/MAX
G8 Reality

Úpravy a rozbory
vody pro domácnost
a průmysl

Culligan

WATEX
úprava vody

**MĚJTE ČISTOU VODU
S DOPRAVOU ZDARMA
PO CELÉ ČR**

Při poptávce montáže produktů
s cenou nad 18 000 Kč zadejte
do poznámky kód DZT25

„Problémy s tvrdou vodou za mě spolehlivě vyřešil Watex.“
Pavel Zedníček

Tomáš Zedníček
Obchodní zástupce

+420 608 233 391

✉ obchod@watex.cz

www.watex.cz

HLEDÁME SKLADNÍKY PRO DC KLECANY

- průměrný výdělek ve výši 45 000 Kč včetně stravného, bonusu a příplatků
- svozový autobus nebo příspěvek na dopravu až 650 Kč měsíčně
- příplatky za víkendové směny 20 %
- dvousměnný či třisměnný provoz

DĚLEJTE PRÁCI, KTERÁ DÁVÁ SMYSL

+420 720 058 369, www.albert.cz/kariera

**REZIDENCE
ČAKOVICE**

**NOVÉ BYTY
V PRODEJI**

**new
Váš nový domov
home**

SEKYRAGROUP www.sekyragroup.cz

PRÉMIOVÉ REALITNÍ SLUŽBY NOVĚ TAKÉ V LÍBEZNICI A OKOLÍ

Plánujete prodej, pronájem nebo koupi bytu či domu?

Prodáváte nebo kupujete stavební pozemek?

Potřebujete poradit s novým bydlením?

Domluvte si nezávaznou schůzku s makléřkou Lucií Mitařovou a poznejte skutečně osobní prémiový servis v oblasti realitních služeb. Dlouhodobě žije v této lokalitě, dokonale zná místní prostředí, jeho specifika i přidanou hodnotu.

LUCIE MITAŘOVÁ

Real Estate Consultant
luciem@philip-frank.com
+420 702 121 938
philip-frank.com

**PHILIP
&
FRANK**

Leading
REAL ESTATE COMPANIES
IN THE WORLD

LP LUXURY
PORTFOLIO
INTERNATIONAL

KALENDÁŘ AKCÍ 2025 / 2026

	31. 8.	Rozloučení s prázdninami – Areál zdraví		30. 11.	Vánoční trhy a koncert v kostele sv. Martina
	6. 9.	Vinné slavnosti – Mírové náměstí		5. 12.	Pekelná hasičárna – Hasičská zbrojnice
	6. 9.	Líbeznický koloběh + Líbeznický saah		6. 12.	Vánoční večerní běh
	13. 9.	Posvícení – park u zdravotního střediska		7. 12.	Líbeznické adventní trhy – Sportovní hala Na Chrupavce
	18. 10.	Podzimní zábava baráčníků – Bistro Žlutá karta		21. 12.	Vánoční turnaj v kopané – Sportovní hala Na Chrupavce
	8. 11.	Fitness den s Olgou Šípkovou – Sportovní hala Na Chrupavce		2026	
	15. 11.	Zahradkářská zábava – Bistro Žlutá karta		17. 1.	Líbeznický ples
	22. 11.	Zahajovací ples – Sportovní hala Na Chrupavce			